

[Elisabeth Arnold]

De fleste af punkterne i dette beslutningsforslag er jo lutter gode ting, som ingen kan have noget imod, og som ingen vil være imod, og som naturligvis også vil indgå i en kommende sundhedslov – det er jeg da helt overbevist om – at styrke forebyggelsen og skabe forudsætninger for, at befolkningen kan bevare sundheden gennem hele livet. Det er udmærket at sikre befolkningen den bedst mulige behandling, rehabilitering, pleje og omsorg – naturlige ingredienser i enhver sundhedslov – og sikre forenkling af sundhedsvæsenet og sundhedslovgivningen. Det kan man naturligvis ikke have noget imod.

Men jeg har nogle spørgsmål til forslagsstillerne for at prøve at finde ud af, hvad der har været hensigten med nogle af disse ting.

»Lighed i sundhed« er den første overordnede sætning, som er taget fra WHO's program. Det er lidt uklart, hvad man egentlig mener med »lighed i sundhed«, for naturligvis er vi ikke alle lige raske. Vi bliver heller ikke født lige raske; nogle bliver født med handicap, men vi kan ikke garantere alle mennesker, at de er sunde hele livet. Det er ikke muligt for et økonomisk system at garantere den slags ting. Det, vi skal holde fast i, er vel, at alle, der er syge, har mulighed for at blive behandlet i sundhedssystemet og få en god omsorg og en god pleje.

Jeg vil også spørge om, hvad man egentlig mener med et solidarisk sundhedsvæsen. Jeg synes ikke, at det danske sundhedsvæsen er usolidarisk, som det er i øjeblikket. Jeg synes, vi har et godt sundhedsvæsen, og jeg synes, vi har et velfungerende sundhedsvæsen. Der kan laves mange nye ting i sundhedsvæsenet, men de forslag, der er i bemærkningerne til dette forslag, nemlig at man overfører privatpraktiserende speciallæger i offentlig regi, at man driver apotekervæsen i offentlig regi, tror jeg ikke vil opfattes som nogen forenkling for patienterne. Jeg tror heller ikke, at det vil betyde en højere kvalitet, men muligvis en dårligere kvalitet. Det kan jeg ikke sige, men jeg synes i hvert fald, at de dele af sundhedsvæsenet, der peges på her, i forvejen har en høj kvalitet og også nyder en stor tillid i befolkningen.

I forbindelse med forslagene om forenkling vil jeg gerne spørge forslagsstillerne, hvordan de stiller sig til de forslag, der har været rejst fra lægeside her i det sidste par dage, hvor man siger, at nu sløjfer vi amtsgrænserne og lader pa-

tienterne tage derhen, hvor de ønsker at blive behandlet, og så får de i øvrigt penge med til behandlingen. Det vil jo give en høj grad af valgfrihed, og det vil måske også opleves som forenkling for store dele af patienterne. Men jeg vil gerne høre, hvordan forslagsstillerne stiller sig til et sådant forslag.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Som sagt af flere ordførere har vi diskuteret sundhedslov nogle gange og haft sundhedsdebatter. Man må da sige til SF, at hvis de vil have nogle ting ind i den nye sundhedslov, der eventuelt måtte komme til efteråret, så er det selvfølgelig også tiden at stille et sådant forslag.

Når man så kigger nærmere på det, er der sådan set ikke noget konkret i det, som ministeren sagde. Der er nogle overordnede synspunkter i hvert fald, som sidste taler sagde, som vi faktisk alle sammen kan være enige i.

Det, det drejer sig om også for Kristeligt Folkeparti, er at få udformet en sundhedslov, hvor vi tager hensyn til den enkelte borger, og hvor vi får så god en lov som overhovedet muligt. Vi vil da også fra vores side lægge op til en forhandling med sundhedsministeren. Vi er tidligere kommet med nogle ting til den sundhedslov, der var, som vi må ændre.

Sundhed er jo naturligt nok et begreb, som vi alle sammen er optaget af, fordi det er noget af det væsentlige i vores tilværelse. Om man er rask eller syg, er ikke så meget et spørgsmål om, hvor mange eller få penge man har, men helbredet spiller en umådelig stor rolle. Derfor er det da også væsentligt, at et ord som forebyggelse, det er vi enige i, får en meget høj placering i en ny sundhedslov. Det er både noget, som den enkelte, og noget, familien og samfundet kan have ansvar for. Vi skal alle sammen være med til at spille med på, at vi bliver så sunde som overhovedet muligt. Det tror jeg heller ikke vi vil få spor debat om.

Nu blev der nævnt amtsgrænser. Det var netop et af de spørgsmål, som Kristeligt Folkeparti, da vi havde sundhedsloven til debat, rejste: at vi måtte have en opløsning af amtsgrænser. Om så vi skal gå så vidt, at pengene skal følge den syge, tror jeg bliver for langt at gå, men vores mål må i hvert fald være, at enhver borger i Danmark uanset bopæl kan få den optimale behandling, altså f.eks. hvor der er specialhospitaler for epilepsi. Jeg mener også, at i den